Naar bed, naar bed!

Rik van Spronsen

bron
Rik van Spronsen, *Naar bed, naar bed!* Z.n., z.p. ca. 1940

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/spro009naar01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

Wie is de liefste?

*K*lein Toosje heeft vijf poppen.

De mooiste is Margreetje. Die heeft een zijden jurk aan en echt krullend haar. Maar ze is wel wat kattig.

De harlekijn is grappig met zijn geruite pak en gekke hoed. Maar je moet altijd

om hem lachen en dat kan toch niet als je buikpijn hebt of kiespijn.

Petertje is nog zo klein. Hij is van hout en wel wat hard.

Bruun is wel lief, maar dikwijls bromt hij. En Dodo? Die is vaak stout en zo slordig. Kijk maar naar het haar en de jurk. Ze is een schoen kwijt en één arm is krom. Maar als Toos zelf verdrietig is komt Dodo haar altijd troosten. Toos drukt haar dicht tegen zich aan en zegt: 'Jij bent de liefste!' Bruun en Harlekijn, Petertje en Margreetje zijn dan wel eens jaloers. Kijk maar op het plaatje.

Ons paardje

*W*ij hebben een lief klein paardje.

Het is eigenlijk van Hans, want die heeft het op zijn verjaardag gekregen. Vind je het niet een leuk beest? Het is van hout en het staat op een plankje met

vier wieltjes er onder. Zo kan je er heerlijk mee rijden.

Ik mag er ook dikwijls op rijden. Dat is lief van Hans, hè? Maar soms plaagt hij me. Dan gaat hij opeens heel hard duwen en dan ben ik bang. Ik houd mij heel goed

vast en knijp mijn ogen dicht. En dan moet

ik heel hard schreeuwen, een beetje van angst en ook een beetje van plezier. Want het gaat toch ook wel fijn, als je zo hard rijdt.

Vinden jullie mij niet een dom meisje?

Tik tik doet de regen

*V*andaag heeft Moeder het erg druk, want morgen is Oma jarig. En nu bakt Moeder een heerlijke taart, die staat al in de oven. En ze braadt

vast het vlees en maakt de pudding klaar. Maar o, nu is er haast geen suiker meer in huis. Nelleke moet maar even naar de kruidenier. Maar het regent zo.

‘Hè, Moeder, mag ik Uw oude paraplu?’ ‘Vooruit dan maar’,

lacht Moeder, ‘en neem Bobbie en Max dan ook maar mee.’

En dan stappen de twee kleuters heel deftig onder Moeders paraplu.

Houd hem maar goed vast, hoor, anders waaien jullie allemaal nog om.

De konijntjes van Pim

*J*e raadt nooit wat Pim van zijn Oom heeft gekregen. Zomaar op een Zaterdagmiddag. Hij was niet eens jarig!

Oom Jan lachte zo en zei: ‘Ga jij eens met me mee naar de schuur, mannetje.’

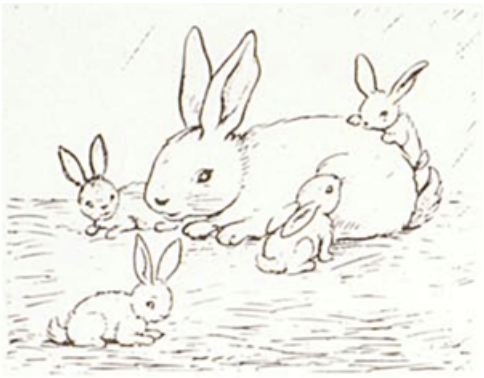

Daar zaten de konijnen van Oom Jan. En die hadden nu jongen gekregen.

‘Jij mag er twee uitzoeken’, zei Oom. ‘Over een paar weken mag je ze halen, dan zijn ze groot genoeg. In die tijd moet Vader maar een hokje voor ze timmeren.’

Pim had Vader mogen helpen, hij had het hokje zelf geverfd. Er kwam vers stro in en toen ging hij met Vader samen de konijntjes bij Oom Jan halen.

Wat was het een feest, toen zijn diertjes in hun eigen mooie hokje

zaten. Hij wilde ze ook een naam geven. En weet je, hoe ze nu heten? Flip en Flap. Pim zorgt heel goed voor ze. Iedere dag geeft hij ze groen en soms een paar worteltjes en wat brood. En hij maakt het hok schoon en doet er vers stro in.

Ja, Pim is een goed baasje
voor Flip en Flap.

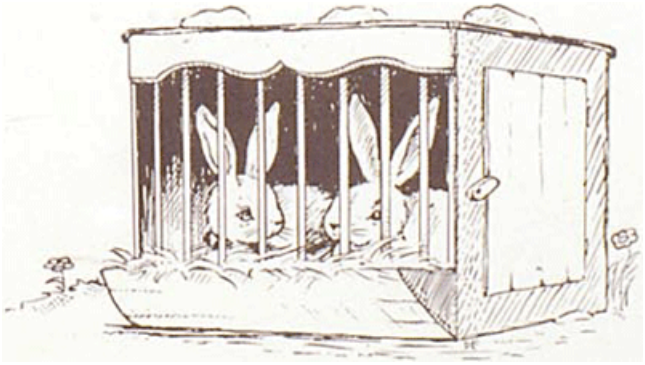

In het park

*W*eet je wat leuk is, als we bij Grootmoeder logeren?
Daar vlakbij is een park met een vijver. En in die vijver wonen eendjes.

Iedere dag snijdt Grootmoeder

de korstjes van het brood en dan gaan Jetje en ik naar de vijver om de eendjes te voeren. Ze kennen ons al een beetje en komen vlak bij ons op de kant. Wij komen niet te dicht bij het water en ik moet natuurlijk goed op kleine

Jetje passen.

Als het brood op is, gaan we weer terug naar Groot-

moe en dan roepen de eendjes ons na: ‘Kwak-kwak, kwak-kwak!’

Dat betekend zeker: ‘Dankjewel, Joop, dankjewel, Jetje.’

Als wij niet meer bij Grootmoeder logeren, moeten jullie maar eens naar de eentjes gaan om ze wat te geven, hoor!